

การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธรรมิกัตถประโยชน์*
Follow-Up and Assessment of Spending the Lending Money From
Mahamakut Buddhist University Students' Education Loan Fund by using
Buddhism's Virtues Conducive to Benefits in the Present

ประพิศ โบราณมูล¹, ไพรัช พันธ์ชมภู², ณัฐญา สุทธิสนธิ³,
เสถียร เวียงดอนก่อ⁴ และสุวานันท์ เฉลยพจน์⁵

Prapit Boranmool¹, Phairat Phuenchomphoo², Nattaya Suttisonti³,
Satain Viengdonkor⁴ and Suwanan Chaloeipot⁵

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด^{1,2,3,4}
Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus^{1,2,3,4}

โรงเรียนบ้านเปลือยน้อย(คุรุรัฐประชาสามัคคี)⁵
Ban Plueai Noi School⁵

Email : prapit101@yahoo.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธรรมิกัตถประโยชน์ และ 2) เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธรรมิกัตถประโยชน์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตทั้ง 7 แห่ง และ 2 วิทยาลัยที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 จำนวน 630 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ ได้จำนวน 495 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* Received January 21, 2020; Revised March 17, 2020; Accepted May 30, 2020

ผลการวิจัยพบว่า 1)พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาโดยใช้หลักทฤษฎีธรรมมีกัตตประโยชน์ โดยรวมทั้ง 4 ข้อ อยู่ในระดับบางครั้ง และการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก และ 2)กองทุนฯ ของสถาบันควรมีมาตรการติดตามการใช้จ่ายเงินกู้ยืมเพื่อให้การใช้จ่ายเป็นไปตามเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ อย่างเคร่งครัด

คำสำคัญ : การติดตามประเมินผล; กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา; หลักทฤษฎีธรรมมีกัตตประโยชน์; พฤติกรรม

ABSTRACT

The objectives of the research article were 1) to study the follow-ups and assessments of spending money from students' Education Loan Fund at Mahamakut Buddhist University, based on Buddhism's virtues conducive to benefits in the future, 2) to suggest ongoing problems and guidelines on addressing them based on its virtues. The instrument used for data collection was the questionnaires. The research populations comprised 630 students at seven campuses and two colleges, borrowing money from their education loan fund. With the systematic sampling method, the sampling group earned 495 individuals. Statistics used for the research embraced: frequencies, percentages, standard deviations, t-tests and F-test by setting the statistical significance at .05.

Research results have found: 1) students' behaviors for spending borrowing money from their education loan fund based on its virtues have been rated 'occasional' in the overall aspect, while their spending the money from it in each of all four aspects have been scaled 'high', 2) the university education loan fund has issued stringent measures to follow up their spending so as to be conducive to its intention and objectives.

Keywords : Follow-up; Education Loan Fund; Virtues Conducive to Benefits in the Present; Behavior

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ปัจจุบันสถานการณ์บ้านเมืองของประเทศไทยมีปัญหาเกิดขึ้นมากมาย และมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในสังคมไทยเป็นอย่างมาก เช่น ปัญหาการว่างงาน ปัญหาความยากจน ซึ่งเป็นสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ทางสังคมตามมา เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณี ปัญหาสุขภาพอนามัย เป็นต้น นอกจากนี้ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุที่เจริญรุดหน้าไปกว่าวัฒนธรรมทางด้านจิตใจ คนเห็นห่างจากศาสนา ขาดการศึกษา และอบรมทางด้านจิตใจที่ดี จึงก่อให้เกิดปัญหาสังคมได้โดยง่าย ทำให้สภาพจิตใจแย่งทำให้เกิดความคิดหารายได้ในทางที่ผิดกฎหมาย และศีลธรรม บางคนมีฐานะเศรษฐกิจดี มีอาหารการกินอย่างดี ที่เรียกว่ามีมาตรฐานการครองชีพสูง แต่กินอาหารแล้วไม่ได้คุณภาพชีวิตเลยกลายเป็นว่า มาตรฐานการครองชีพสูง แต่คุณภาพชีวิตเสีย เป็นต้น

จากสภาพสังคมดังกล่าว สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำการศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2550 ทั่วประเทศจากครัวเรือนตัวอย่างในทุกจังหวัดทั่วประเทศ 52,000 ครัวเรือน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ รายจ่าย ภาวะหนี้สิน และทรัพย์สินของครัวเรือน ตลอดจนลักษณะที่อยู่อาศัย ซึ่งสามารถสรุปผลการสำรวจครัวเรือนทั่วประเทศ มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 18,660 บาท ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการทำงาน (ร้อยละ 71.6) และมีรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น เงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน/รัฐ (ร้อยละ 9.9) รายได้จากทรัพย์สิน เช่น ดอกเบี้ย (ร้อยละ 2.0) รายได้ในรูปสวัสดิการ/สินค้าและบริการ (ร้อยละ 14.5) ส่วนรายจ่ายของครัวเรือนทั่วประเทศมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 14,500 บาท ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 33.0) เป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม รองลงมาเป็นค่าเช่า/ซ่อมแซมบ้าน (ร้อยละ 20.1) ใช้เกี่ยวกับการเดินทางและยานพาหนะ (ร้อยละ 18.2) ใช้ในการสื่อสาร (ร้อยละ 3.4) ใช้ในการบันเทิง/การจัดงานพิธี (ร้อยละ 2.5) และค่าใช้จ่ายในการศึกษามีเพียง (ร้อยละ 2.1) ทางด้านหนี้สินของครัวเรือนทั่วประเทศเกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 63.3) มีหนี้สิน โดยส่วนใหญ่เป็นการก่อหนี้เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค และใช้ในการซื้อบ้าน/ที่ดิน ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 33.3 และ 31.3 ตามลำดับ รองลงมาใช้ทำการเกษตร ร้อยละ 15.2 และใช้ทำธุรกิจร้อยละ 14.4 นอกจากนี้ สภาพสังคมปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางด้านวัตถุ และการเติบโตอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีอันทันสมัยต่างๆ ทำให้ความต้องการขั้นต่อมา นอกเหนือจากปัจจัย 4 แล้วก็คือ การแสวงหาวัตถุเพื่อตอบสนองความสะดวกสบายทางกาย เช่น เครื่องเสียงที่ให้ ความบันเทิง โทรศัพท์มือถือ การใช้จ่ายสิ่งของฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็นจึงตามมา จากผลการสำรวจดังกล่าว เช่น ภาวะการมีหนี้สิน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาความยากจนส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตหลายๆ ด้าน เช่น ด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้านคุณภาพชีวิตสุขอนามัย รวมถึงส่งผล

กระทบต่อหน้าที่การทำงาน การประกอบอาชีพต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีวัฒนธรรมบริโภคนิยม เช่น สำเร็จการศึกษา ย้ายงาน เลื่อนตำแหน่ง วันเกิด เป็นต้น ซึ่งถือเป็นธรรมเนียมที่ต้องปฏิบัติกัน ผลที่เกิดขึ้นตามมาจากการบริโภคนิยมก็คือ การถือเงินตราเป็นสรณะ เอาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาประเทศ ปราบฏุกการณ์ดังกล่าวจึงเป็นเครื่องบ่งบอกว่าพุทธศาสนา ถูกทุนนิยมและบริโภคนิยมเบียดขับออกไปจากการเป็นศาสนาหลักของสังคมไทย อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนา มีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้กับชาวพุทธ สามารถนำมายึดถือปฏิบัติกันได้ทุกยุคทุกสมัย เช่น ในอริยสัจ 4 ได้แสดงให้เห็นถึงความทุกข์ของชีวิตในภาพรวมหรือในอริยสัจธรรมแสดงว่าความทุกข์ของโลก (กามโมคิ) มี 6 อย่าง คือ 1)ความจน 2)การเป็นหนี้ 3)การเสียดอกเบี้ย 4)การถูกทวงดอกเบี้ย 5)การถูกทวงหนี้ 6)การถูกจองจำ ซึ่งคำสอนในพระสูตรนี้แสดงให้เห็นว่าเรื่องเศรษฐกิจนั้นเป็นที่มาของความทุกข์สำหรับชีวิตทางโลกเป็นอันดับแรก

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อสนับสนุนและเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว จึงสมควรเร่งรัดพัฒนาการศึกษา โดยการหาทางแก้ไขความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคม เพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่นักเรียน นักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับปริญญาตรี อันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น สำหรับการให้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยนั้น ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามระเบียบของกองทุนฯ สามารถขอกู้ยืมได้ในส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา ค่าครองชีพ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งเมื่อนักศึกษาที่กู้ยืมเงินจากกองทุนไปแล้วนั้นมีการนำเงินที่ได้ไปใช้จ่ายในส่วนที่จำเป็นจริงๆ หรือไม่ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการศึกษานั้น ซีฮาน(Sheehan) ได้แบ่งการลงทุนการศึกษาออกเป็น 2 อย่าง คือ 1)การลงทุนทางสังคม(Social Investment) เป็นการลงทุนที่รัฐจ่ายเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และ 2)การลงทุนส่วนตัว(Private Investment) เป็นการลงทุนที่ประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเพื่อจะได้รับการศึกษา ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาเยาวชนตามแนวทางที่เหมาะสมให้มากขึ้น ตลอดจนร่วมกันส่งเสริมให้เยาวชนมีโอกาสในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา ซึ่งเป็นวัยแห่งการแสวงหาความรู้ และสามารถจะนำประโยชน์จากองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้พัฒนาประเทศชาติในอนาคต การพัฒนาคนเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเยาวชนซึ่งยังเป็นไม้อ่อนที่ตัดง่ายให้เป็นคนใฝ่รู้ใฝ่ดี(วรทัศน์ วัฒนชีวโนปกรณ์, 2556)

ปัญหาความยากจนคือความยากไร้ด้วยปัจจัย 4 เป็นความทุกข์สำหรับชาวโลก พระพุทธองค์ทรงชี้ให้เห็นว่า ความจนนั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยวิธีการที่เรียกว่า ทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์ 4 ประการ คือ 1)อุฏฐานสัมปทา คือ ขยันหมั่นเพียร 2)อารักขสัมปทา คือ รู้จักคุ้มครองเก็บรักษาโภคทรัพย์ 3) กัลยาณมิตตตา คือ คบคนดีเป็นมิตร 4)สมชีวิตา คือ มีความเป็นอยู่เหมาะสม(พระครูโพธิธรรมานุกูล, 2554) ซึ่งสามารถนำมาประพฤติปฏิบัติและนำไปใช้ได้ในการแก้ไขปัญหาคความยากจน ผู้ที่อยู่ในวัยศึกษา และกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ก็ควรใช้หลักทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการใช้จ่ายเงินของตนเองด้วยอย่างน้อยก็ทำให้เกิดความตระหนักถึงคุณค่าของเงินที่เรากู้ยืมและใช้จ่ายเงินตามวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืม เพื่อให้การดำรงชีวิตในด้านต่างๆ และการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ด้วยสภาพปัญหาดังกล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์ ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข ติดตามและประเมินการใช้จ่ายเงิน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาและติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์

2.2 เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์

3. สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการใช้จ่ายเงินกู้ยืมโดยยึดหลักทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์ แตกต่างกัน

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.1 ทำให้มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย นำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา โดยใช้หลักทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์

4.2 ทำให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้แนวทางในการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์

4.3 ทำให้ได้แนวทางการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่กู้ยืมจากเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์

4.4 นำผลการวิจัยไปแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมจากเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) ขอบเขตด้านเนื้อหา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ คณะ และวิทยาเขต/วิทยาลัยที่สังกัด ตัวแปรตาม ได้แก่ การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยมุ่งประเมินใน 4 ประเด็น ประกอบด้วย 1)ด้านบริบท(Context) 2)ด้านปัจจัยนำเข้า(Input) 3)ด้านกระบวนการ(Process) และ 4)ด้านผลผลิต(Product) ส่วนการศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินโดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ มี 4 ประการ ได้แก่ 1)การใช้หลักอภุชฐานสัมปทา(ความขยันหมั่นเพียร) ในการใช้จ่าย 2)การใช้หลักอารักขสัมปทา(คนผู้ฉลาด) ในการใช้จ่าย 3)การใช้หลักกัลยาณมิตตตา(การคบมิตร) ในการใช้จ่าย และ 4)การใช้หลักสมชีวิตา(การเลี้ยงชีวิตแต่พอดี) ในการใช้จ่าย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน วิทยาเขตล้านนา วิทยาเขตศรีธรรมราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด วิทยาเขตศรีล้านช้าง วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ และวิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร ที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 จำนวน 630 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 495 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา และวิทยาเขต/วิทยาลัยที่สังกัด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 พฤติกรรมค่าใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ ได้แก่ 1)การใช้หลักอภุชฐานสัมปทาในการใช้จ่าย 2)การใช้หลักอารักขสัมปทาในการใช้จ่าย 3)การใช้หลักกัลยาณมิตตตาในการใช้จ่าย และ 4)การใช้หลักสมชีวิตาในการใช้จ่าย ลักษณะของแบบสอบถามมาตรวจวัดพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ตอนที่ 3 การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1)ด้านบริบท(Context) 2)ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) 3)ด้านกระบวนการ (Process) และ 4)ด้านผลผลิต (Product) ลักษณะของ

แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) และ ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ไว้ดังนี้ 1)สำรวจจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน วิทยาเขตล้านนา วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช วิทยาเขตร้อยเอ็ด วิทยาเขตศรีล้านช้าง วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ และวิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร ที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ศึกษา ประจำปีการศึกษา 2557 เพื่อรู้จำนวนที่แน่ชัด 2)นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเสนอผู้บริหาร 3)ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยคณะผู้ร่วมวิจัย และได้รับเครื่องมือกลับคืนมาทั้งหมด 4)นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำมาจัดระเบียบข้อมูลแล้วดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ และ 5)นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอผลการวิจัยโดยการพรรณนาวิเคราะห์(Descriptive Analysis) ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ทหาร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. การทดสอบสมมติฐานการวิจัยระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามด้วย t-test และ One Way ANOVA พร้อมทั้งใช้วิธีการเชฟเฟ (Scheffe' Method) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ โดยใช้ความถี่

6. ผลการวิจัย

6.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ร้อยละ 75.2 ส่วนที่เป็นเพศชาย ร้อยละ 24.8 อายุ 21-25 ปี ร้อยละ 52.3 รองลงมาอายุ 18-20 ปี ร้อยละ 27.9 คณะศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 63.4 รองลงมาคือ คณะสังคมศาสตร์ ร้อยละ 34.5 ที่สังกัดวิทยาเขตร้อยเอ็ด ร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ วิทยาเขตอีสาน ร้อยละ 21.8

6.2 การใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ พบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ โดยรวมทั้ง 4 ข้อ อยู่ในระดับบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อที่ 1 การใช้หลักอุฏฐานสัมปทาในการใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.74) รองลงมา ข้อที่ 4 การใช้หลักสมชีวิตาในการใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.96) และน้อยสุด ข้อที่ 3 การใช้หลักกัลยาณมิตตาในการใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 1.19)

6.3 การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านที่ 1 บริบท (Context) มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือด้านที่ 4 ผลผลิต (Product) มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.60) และน้อยสุดคือด้านที่ 2 ปัจจัยนำเข้า (Input) มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.62)

6.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการใช้จ่ายเงินกู้ยืมโดยยึดหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีเพศต่างกัน มีการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ โดยรวมทั้ง 4 ข้อ ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่มีอายุ คณะ และวิทยาเขต/วิทยาลัยที่สังกัดต่างกัน มีการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ โดยรวมทั้ง 4 ข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่มีเพศ และคณะต่างกัน มีการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่มีอายุ และวิทยาเขต/วิทยาลัยที่สังกัดต่างกัน มีการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ เรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้ กองทุนฯ ของสถาบันควรมีมาตรการติดตามการใช้จ่ายเงินกู้ยืมเพื่อให้การใช้จ่ายเป็นไปตามเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ อย่างเคร่งครัด ร้อยละ 64.6 รองลงมา กองทุนเงินให้กู้ยืม สามารถเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่บัณฑิต ให้สามารถศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ร้อยละ 56.5 และน้อยสุด คือ ควรจัดให้มีคณะกรรมการพิจารณากู้ยืมไว้อย่างชัดเจนทั้งระดับวิทยาเขตและระดับสาขาวิชา ร้อยละ 12.3

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยเรื่องนี้แล้ว ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

7.1 การใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ พบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ โดยรวมทั้ง 4 ข้อ อยู่ในระดับบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.48 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ให้ความสำคัญกับการจ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ เช่น การจ่ายเงินเป็นค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าพาหนะเดินทางไปสถานศึกษา ค่ากิจกรรมชมรม ค่าเสื้อผ้า ค่าอาหารประจำวัน ค่าเสื้อผ้านอกเหนือจากชุดนักศึกษา และค่าของใช้ประจำวันไม่เท่าที่ควร สอดคล้องกับผลการศึกษาของภูษิต วงษ์เล็ก(2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้จ่ายเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก พบว่า 1) นักศึกษาได้รับวงเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาในปีการศึกษา 2550 เฉลี่ยจำนวน 47,029.13 บาท ในขณะที่การใช้จ่ายจริงของนักศึกษาเฉลี่ยคนละ 51,594.52 บาท ต่อ 1 ปีการศึกษา ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับเงินที่ได้รับจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย 2) นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับการชำระหนี้ให้กับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีความเข้าใจมากถึงปานกลางในเรื่องหน้าที่ของผู้กู้ยืมว่าเมื่อครบกำหนด 2 ปี นับจากปีที่สำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาจะต้องเริ่มชำระหนี้

แต่ในเรื่องหลักเกณฑ์การชำระหนี้และการขอผ่อนผันการชำระหนี้ นักศึกษาจะมีความเข้าใจปานกลางถึงน้อย 3) ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาในการใช้บริการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เกิดจากหน่วยให้บริการของสถานศึกษาและที่เกิดจากธนาคาร ระดับปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พัชรี สารวิโรจน์(2553 : ก) ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า 1) นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษามากที่สุด ตามด้วยการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม การใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐาน และการใช้จ่ายเงินตามแบบบริโภคนิยม ตามลำดับ โดยทั้ง 4 ด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่การใช้จ่ายเงินตามความต้องการด้านนันทนาการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ และสอดคล้องกับ บุษญา แสงแก้ว(2553 : ก) ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นสำหรับการครองชีพของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาพฤติกรรมในข้อต่างๆ พบว่า การใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงระเบียบ หลักเกณฑ์และวัตถุประสงค์การกู้ยืม มีพฤติกรรมในระดับสูงสุด และการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายารักษาโรค มีพฤติกรรมในระดับต่ำสุด ส่วนพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็นสำหรับการครองชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมการเบิกถอนเงินในบัญชีทั้งหมดในครั้งเดียว มีพฤติกรรมในระดับสูงสุด ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด และการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการเล่นพนัน เช่น พนันบอล หวย ไพ่ ไฮโล มีพฤติกรรมในระดับต่ำสุด ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด

จากการที่ได้อภิปรายมาแล้วนี้ สามารถสรุปได้ว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดของรัฐในการสร้างคน เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง รัฐบาลในฐานะผู้บริหารประเทศจึงมีแนวคิดในการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขึ้น โดยวัตถุประสงค์เพื่อให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษาได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยมุ่งหวังว่าผู้กู้ยืมจะสามารถเล่าเรียนได้จนสำเร็จตามหลักสูตร มีความรับผิดชอบตนเองและสังคม รวมถึงมีจิตสำนึกในการชำระหนี้คืนเพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับรุ่นน้องต่อไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องคำนึงถึงการใช้จ่ายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์สูงสุดโดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ด้วย

7.2 การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้

กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีนโยบายการดำเนินงานของกองทุนฯ มีแนวทางปฏิบัติตามนโยบายการกู้ยืมเงินของกองทุนฯ มีความชัดเจน เหมาะสม มีวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ มีความเหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริงสอดคล้องกับความจำเป็นในสภาพปัจจุบันเพื่อการพัฒนาการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุชญา แสงแก้ว(2553 : ก) ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่จำเป็นสำหรับการครองชีพของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาพฤติกรรมในข้อต่างๆ พบว่า การใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงระเบียบ หลักเกณฑ์และวัตถุประสงค์การกู้ยืม มีพฤติกรรมในระดับสูงสุด และการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายาโรค มีพฤติกรรมในระดับต่ำสุด ส่วนพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในส่วนที่ไม่จำเป็นสำหรับการครองชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีพฤติกรรมการเบิกถอนเงินในบัญชีทั้งหมดในครั้งเดียว มีพฤติกรรมในระดับสูงสุด ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด และการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการเล่นพนัน เช่น พนันบอล หวย ไพ่ ไฮโล มีพฤติกรรมในระดับต่ำสุด ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด

จากการที่ได้อภิปรายมาแล้วนี้ สามารถสรุปได้ว่า การติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษานั้น เป็นการประมาณค่าหรือการประเมินผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานโดยข้อมูลที่ได้รวบรวมด้วยวิธีการสอบถาม ทดสอบ สังเกต โดยใช้รูปแบบในการประเมินที่แตกต่างกันและมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมินเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยมุ่งหวังว่าผู้กู้ยืมจะสามารถเล่าเรียนได้จนสำเร็จตามหลักสูตร มีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม รวมถึงมีจิตสำนึกในการชำระหนี้คืนเพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับรุ่นน้องต่อไป

7.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ เรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้ กองทุนฯ ของสถาบันควรมีมาตรการติดตามการใช้จ่ายเงินกู้ยืมเพื่อให้การใช้จ่ายเป็นไปตามเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ อย่างเคร่งครัด ร้อยละ 64.6 รองลงมา กองทุนเงินให้กู้ยืมสามารถเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่บัณฑิต ให้สามารถศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ร้อยละ 56.5 และน้อยสุดคือ ควรจัดให้มีคณะกรรมการพิจารณากู้ยืมไว้อย่างชัดเจนทั้งระดับวิทยาเขตและระดับสาขาวิชา ร้อยละ 12.3 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตระหนักถึงการใช้จ่ายเงินที่กู้ยืมจากกองทุนฯ ว่าต้องต้องใช้จ่ายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนอย่างเคร่งครัด

ถึงแม้ว่าพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกู้ยืมของนักศึกษาจะต่างกันเพราะแต่ละบุคคลย่อมมีความจำเป็นในการใช้จ่ายแตกต่างกันไปจึงทำให้การใช้จ่ายเงินแต่ละคนแตกต่างกันไปด้วยแต่ต้องให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การใช้จ่ายที่กองทุนฯ กำหนดไว้ด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จีรพร วงศ์ชิตย(2553 : ก) ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายต่อการใช้จ่ายเงิน จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านค่าครองชีพ ด้านนันทนาการ และด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน ด้านที่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน คือ ด้านนันทนาการ เพศชาย มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านนันทนาการมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำแนกตามอายุ พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านนันทนาการ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านบุคลิกภาพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการศึกษาและด้านค่าครองชีพมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านนันทนาการ และด้านบุคลิกภาพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการศึกษาและด้านค่าครองชีพมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านค่าครองชีพ และด้านนันทนาการ ด้านบุคลิกภาพมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

จากการที่ได้อภิปรายมาแล้วนี้ สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยใช้หลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ว่าการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการใช้จ่าย ถึงแม้ว่าพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของแต่ละบุคคลย่อมมีความจำเป็นในการใช้จ่ายแตกต่างกัน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาควรกำหนดเป็นนโยบายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และมาตรการการคัดเลือกนักศึกษาที่กู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ชัดเจนและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยการประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติขั้นตอนการกู้ยืมเงินต่างๆ ตลอดจนแจ้งผลการดำเนินงานให้นักศึกษาทราบอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บัณฑิตเมื่อมีงานทำแล้ว มีจิตสำนึกและความมุ่งมั่นที่จะชำระหนี้คืนกองทุนตามเวลาที่กำหนด รวมทั้งมีการรณรงค์ให้นักศึกษาในพื้นที่อื่นๆ ได้มีการนำไปเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติในการใช้จ่ายเงินอย่างคุ้มค่าและสงวนเงินคืนเมื่อถึงระยะเวลาที่กำหนดด้วย

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

หน่วยงานการศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติขั้นตอนการกู้ยืมเงินต่างๆ ตลอดจนการดำเนินงานให้นักศึกษาทราบอย่างต่อเนื่องโดยการจัดกิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินตามวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมถึงมีจิตสำนึกในการชำระหนี้คืนเพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับรุ่นน้องต่อไป

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง รูปแบบการติดตามประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยโดยใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนา

8.3.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาชำระหนี้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนา

9. บรรณานุกรม

- จิรพร วงศ์ชติย์. (2553). พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- บุษญา แสงแก้ว. (2553). **พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พระครูโพธิธรรมมานุกูล. (2554). **ศึกษาแนวทางการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์เพื่อแก้ปัญหาชีวิตของพุทธศาสนิกชนในสังคมไทยปัจจุบัน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พัชรี สารวิโรจน์. (2553). **พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ภูษิต วงษ์เล็ก. (2551). **การใช้จ่ายเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก.
- วรทัศน์ วัฒนชีวินปกรณ์. (2556). **ปัจจัยเชิงเหตุทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่ดีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี**. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 14(2). 116-121.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2551). **การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2550**. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2551. จาก http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/service/survey/socio Rep_50.pdf